

Nuo pat savo pirmosios kadencijos Europos Parlamente pradžios nepaliaujamai kartoju, kokią didžiulę grėsmę Europai ir pasauliui kelia Putino režimas. Akcentavau, kaip svarbu atitrūkti nuo rusiškų dujų priklausomybės ir apsirūpinti energetika patiems. Dėl šios savo pozicijos patekau į Rusijoje nepageidaujamų asmenų sąrašus, bet nuomonės niekada nepakeičiau.

Tad šiandien, Europos Parlamente klausantis Europos Komisijos pirmininkės Ursulos von der Leyen metinės kalbos apie padėtį Europos Sąjungoje, buvo džiugu išgirsti pripažintą klaidą – Europos Sąjungai derėjo išgirsti Rusiją puikiai pažįstančių valstybių, taip pat ir Lietuvos, perspėjimus dėl agresoriaus neprognozuojamumo.

Ką dar svarbaus Europos Parlamentui ir visiems ES piliečiams išsakė U. von der Leyen? Reikšmingą metinio pranešimo dalį pirmininkė skyrė situacijai energetikos rinkoje aptarti. Jau spalio mėnesį Europos Komisija ketina įgyvendinti priemonių planą, padėsiantį stabilizuoti krizę energetikos sektoriuje. Tačiau, mano manymu, vien šių priemonių nepakaks. Valstybės narės, taip pat ir Lietuva, turi neatidėliodamos imtis veiksmų ir spręsti problemas pačios. Sąskaitos gyventojams išaugo dešimtimis kartų, tačiau įmonės žeriasi pelnus – pavyzdžiui, „Ignitis“ pelnas išaugo tris kartus! Tai ne tik nesąžininga gyventojų atžvilgiu. Tam buvo galima užkirsti kelią laiku, tačiau Lietuvos vyriausybė to nepadarė, maža to, pačiu netinkamiausiu metu pradėjo energetikos rinkos liberalizavimą.

Ko pasigedau pirmininkės kalboje?

Visų pirma, pasigedau deramo dėmesio apsirūpinimo maistu svarbai. Šiandien, tiek karo Ukrainoje, tiek pasaulinės pandemijos akivaizdoje kaip niekad aiškiai matome, koks svarbus valstybių ir visos ES gebėjimas apsirūpinti maistu. Lietuvos žemdirbiai bei maisto perdirbimo įmonės šaukiasi vyriausybės pagalbos, nebeišgalėdami tęsti veiklos dėl drastiškai išaugusių kaštų. Maisto kainos vartotojams darosi vis sunkiau įkandamos, ir daugybei žmonių jau tenka skaičiuoti, ar laiku sumokėti sąskaitas, ar įsigyti maisto. Mano manymu, maisto gamyba turi būti traktuojama kaip absoliutus prioritetas tiek nacionaliniu, tiek ES mastu, dedant visas pastangas, kad nei vienas ūkininkas nepasitrauktų iš gamybos ir nepritrūktume maisto.

Taip pat pirmininkės kalboje pasigedau dėmesio ES sanglaudos politikai. Ar Europos Sąjungai svarbu, kad joje neliktų skurdžiau gyvenančių regionų, kad išnyktų didžiuliai skirtumai pačių valstybių narių viduje, kaip antai didžiulis atotrūkis tarp skurdesnių Lietuvos regionų ir Sostinės? Lietuvos vyriausybė mėgino apiplėšti sunkiau besiverčiančius Vidurio ir Vakarų Lietuvos regionus, atimdama iš jų 700 mln. eurų jiems priklausančios paramos. Neabejingų Lietuvos piliečių atkaklumo ir peticijos dėka beveik pusę šios sumos pavyko išsaugoti tiems, kam ji priklausė, kad Tauragėje, Telšiuose, Marijampolėje ar Skuode žmonės galiausiai galėtų gyventi ne prasčiau, nei sostinėje. Visgi manau, kad tikroji sanglauda visiškai neturėtų leisti atimti iš vargingesnio tam, kad sotus gyventų dar sočiau.

Bronis Ropė: maisto gamyba turi būti traktuojama kaip absoliutus
prioritetas tiek nacionaliniu, tiek ES mastu

